

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVOPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

holyben hához hordva vagy vidékre postán külvé.

Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 5 frt.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 frt.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban **Kutasi László nyomdájában**, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csathy Károly könyvkereskedésükben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:

50 hasábos pottisor 5 krajczár. Nagyból terjedelmű s több ízben megjelenő hirdetéseknek leengedés történik. Helyi hirdetések minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetőnek a szerkesztőségben és kiadóirodában az előfizetési s hirdetésdíj pénzt a kiadóhivatalba, a lap szerkesztésébe tartozó költségek s a szerkesztési irókba szolgálatot, Fried-ház 19. sz. alatt czimezendők.

Előfizetési fölhívás

„Debreczeni Ellenőr“-re.

Az aprilisi évnegyed közeledvén, figyelmeztetjük t. olvasóinkat az előfizetés minél előbbi megújítására.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 5 frt.
Negyedévre . . . 2 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek — legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők. — Előfizetheti helyben a kiadótulajdonos **Kutasi László nyomdájában**, főpíacz: továbbá Telegdi K. Lajos és ifj. Csathy Károly könyvkereskedésükben, vidéken a postahivataloknál.

A „Debreczeni Ellenőr“- szerkesztősége és kiadó-hivatala.

A szegedi árvízkarosultak részére

lapunk szerkesztőségénél **Kovács József** pénzügyi fogalm. gyakornok 1 forintot adományozott.

Debreczen, márczius 31.

○ A nagy Oroszország, mely chinai falakkal van elzárva nemcsak az európai civilizációtól, hanem a civilizált nemzetek alkotmányos s szabadelvű aspirációitól is, időnként meg-meglepi a világot oly beleményekkel, melyek a gondolkodó fők által egy közelgő vihar, egy megrázkódtató felébredés előjeliként ismertetnek fel.

A despotizmus járma nagyon nehéz a népek, mint mindenütt, ugy Oroszországban is. S az a kolosszális télen tömeg, mely évszázadokon keresztül tűrte a legzserőbb zsarnokságot, s a despotizmusnak kínzó kancsukját, végre megmozdult, s oly módon adja jelét létének, gondolkodás módja felébredésének, szabadság utáni vágyának, mely méltán ejtheti kétségbe az orosz despotizmus férfait, s ad tápot a világszabadság mosolygására.

Igaz, barbár dolgok azok, de nem barbárabbak, mint az orosz kancsuka, s a sziberiai ölbánya, az orosz trón ezen hatalmas két védszlopa, melyen annyi ártatlan élet, jobb sorsra érdemes boldogság lett semmivé. Nemzetek történetében nincs példa a bibliai mondásra „a ki téged meghajít kövel, üsd vissza kenyérrel” — mert a nép nem feleli a jörom terheit, az ütéseket fájdalmaival. A milyen a hatás, olyan a visszahatás is.

A tanulói csavargások, egy egy főhivatalnok meggyilkolása napi rendszerességgel vannak. A szabadságszeretet mámorától részeg nihilizmus ugy a felső, mint az alsó körökben egyre hódít, s azon sötétségben, mely Oroszország belétét kinos homálylyal fedí, meg-meg dördül egy pisztoly véres hangja, mely ugyan egy ének et talál, de a rendszerre

czélok. Az oroszországi gyilkosságok politikai színezetét nem képes ma már sem Sándor császár, sem szolgálatkész rabszolga hada eltitkolni, mert maguk a titokban működő kezek az áldozatok vérével írják fel létezésüket, s terjedő hatalmukat.

E lapok szombati számában ismét két gyilkosság van jelezve. A két áldozat egyike egy kormányzósági titkár, kit „büntetésből mint árulót ítél el az orosz socialista forradalmárok szavazata”, a másik sokkal hatalmasabb egyén: Drentelen tábornok, a rendőrminiszter. A rendőrminiszter, kinek reszortjába tartozik őrizni az abszolutizmus feltett intézményeit, ki a zsarnokság legelső védőoszlopa, ki titkos kémeivel árasztja el az országot, kikémlélheti a szívek titkait, ellesi a keserűség fellázadt kitérőseit, az emberi jogok forró érzéteinek lázas nyilvánulásait, kinek hivatása és mestersége az orosz ereken jéggé fagyasztani mindent, a mi forró, megfotanni minden érzelmét, a mely önzertes, s lábbal tapodni mindent, mihez a népek joga van.

Az orosz nihilizmus érzi, hogy mikor a rendőrség fejét sújta, akkor mártotta a zsarnokság szívébe törét. Hiszen csak a legújabb időkben már a harmadik rendőrminiszter Drentelen, kit az orosz nihilisták áldozatul kiszemeltek.

Az orosz nihilizmus megmutatta e három példával, hogy keze elérí a rendőrség fejét, a szabadság természetes ellenét. S ki tudja, az elnyomott szabadságszerzet bosszu érzete megállapodik-e ezen áldozatoknál, s tőre vagy golyója nem hat el Livádiába is? Vajon a koronának tekintélye fel tartóztatja-e egy fékét vesztett rajongó tömeg bosszuszomját?

Bizony nem. Hiába próbálgatta a császár külhálórukkal elvonni a balesemenyekről a nemzetet figyelmét, nem sikerült az, valamint nem sikerült Napoleonnak, sem az I-sőnek, sem a III-nak. S ha a számára és butaságra nézve kolosszális orosz óriás brutális erejének egész nagyságával, elkeseredésének egész özőnével tör ki, akkor semmiféle rendőrség, semmi hatalom nem fogja feltartóztatni, hogy ne csupán a szabadságot vivja ki, melyre áhítozik, hanem lerészegedve a szabadságtól, bosszuszomját is kegyetlenül ne töltse ki azokon, a kik szolgaságának okozói voltak. És ez nem olyan vérfürdő, nem olyan pusztulás lesz, mint a melyet a francia kommunizmus szeniozott, hanem százszorta irtóztatóbb, véztesebb.

Ne várja azt az orosz kormány, hogy az orosz nemzet szabadságvágya tegyvert ragadjon, mert bizony egy ilyen harc eredménye nem az alkotmányos monarchia lesz, hanem maga alá temet fejedelmi trónt, rangot és vagyonát s a szétdult polgárosságsági intézmények romjain felállítja az a n a r c h i á t, melyet

ma még ki lehet kerülni, ha a császár hallgat a józan ész szavára, s maga ad népének alkotmányt.

Akkor ő lesz az orosz nép bálványja, kit szeretetének pantheonjában szentként tisztelt; de ha továbbra is despotá akar maradni, megátkozta őt a nép, s utóljára nem képmi rendőrminisztert. Rendőrség nélküli pedig nincs egyeduralom — mondá Metternich.

— „Graf Szapárynak valában kedvez pénzügyi műveleteiben a szerencse”, írják Budapestről a N. Fr. Pressének. Daczára, hogy az eredetileg 24 millió eloirányzott deficit a képviselőház rectificatioi folytán s a delegációk legutóbbi határozatai következtében 33 millióra emelkedett: a pénzügyi hangulata a magyar aranyáradek iránt hova-tovább kedvezőbbé válik, ugy hogy dománialis kölc-önre nem is lesz szükség. — Ime tehát Magyarország hitele, melyről némelyek oly lármásan hirdetik, hogy Széll Kálmán visszalépte óta tönkrement, folytat emelkedik külföldön.

— **Bosznia és Herzegovina** közigazgatása ügyében ismét tanácskozások folynak Bécsben. Ideiglenesen egy végrehajtott bizottság szervezett, melynek élén Krausz báró mint a közös külügyminiszter képviselője áll; a közös pénzügyminiszter Mérey udvari tanácsos, a hadügyminiszter Glaser alezredes-hadbíró képviseli. Ez utóbbi vezeti az okkupált tartományokban az igazságszolgáltatást. Végleg azonban csak akkor fog a bizottság Bosznia és Herzegovina közigazgatásával megbízni, ha a birodalom mindkét felének kormányai helybenhagyásukat adják hozzá.

— **Az első fehér holló.** Hegyessy Márton függetlenségi párti képviselő kijelentette, hogy a berlini szerződés beczikelyezésére nézve egyetert a kormányattal, azért nem jelent meg a szavazáson.

Kossuth levele.

Hazánk nagyfia, kinek nevét lapunk mindig a legmélyebb tisztelet és kegyelettel említi, bár politikai nézetekben eltérünk is tőle, 350 frankot küldött aranyban, mint már legutóbbi számunkban közöltük, a szegedi árvíz által sújtottak számára. Ez összegből 100 frankot ő maga adott, 100-at fia s 50-et hű kísérője Ihuász Dániel ezredes.

A pénzhez egy levelet is mellékel Szege város képviselőjéhez Bakay Nándor urhoz. E level, mely a hazáért dobogó legnemesebb szív egy újabb nyilatkozata, méltó, hogy figyelembe véssék minden oldalon e pártviszálytól szaggatott hazában.

„Tanács vagy kritika helyett, mikre magamat ez ügy körül illetékesnek nem érezhetem — így szól levelében a nagy hazafi, — azon reményemnek — vagy ha ugy tetszik, óhajomnak — adok kifejezést: hogy e nagy nemzeti szerencsétlenség nagy nemzeti ügye minden oldalon, a pártérdekeknek itt ingerül, amott a szabad meggyőződést feszélyező körén nemcsak kívül, de végtelen magasban felül-állónak tekintessék.

Van azonban egy dolog, melyre figyelmeztetni magamat is hivatva érzem. Ez Szege népeére vonatkozik.

— **Körülbelöl egy órahosszat a máhárk rendberakásával foglalkoztam s már három vagy négy állomást hagytunk hátra, miáltal nekem eszembe sem jutott, hogy megtekintsem a halasztag utasokat, melyek teherkocsim másik végében voltak. De bizonyos idő múlva, midőn munkám egy kis pihenést engedett, rendkívül nagy támadt bennem, megégni a holdtestek arcát.**

Nem csak a kíváncsiság készítetett erre, hanem bizonyos megmagyarázhatatlan vágyat éreztem, melyet nem lehetett csillapítani másként, mint ha kielégíteni igyekszem.

A mint közeledtem a koporsókhoz, legelőször is azt vettem észre, hogy a fedelek nem zártak légmentesen; közelebből vizsgálva, felfedeztem azt is, hogy a csavarok fel voltak emelve. Ez különösen tűnt föl előttem, annyival inkább, mert meg voltam győződve, hogy minden rendben volt, midőn a koporsók feltették a vasra.

Ekkor jutott eszembe, hogy megengedtem volt az elhunyt barátainak, hogy igazítsák el szomorú terüket ugy, a mint akarják, és hogy ők meglehetősen sokáig maradtak benn. Ha ők húzták feljebb észrevétlenül a csavarokat, bizonyosan valami céljoknak kellett lenni. Mi lehetett az?

Ezen kérdéssel gondolatomban, felemlitem az ajtónál levő koporsó fedelét s figyelmesen néztem azt, ki elfoglalta. Testes fiatal ember volt, szögletes vonásokkal; arca ember volt, szögletes, sem beesett s én ugy nem volt sem petyhótt, sem beesett s én ugy találtam, hogy kinézése egy több mint két napja meghalt egénhez nagyon is eleven.

Helyretréve ekkor az egyik fedelet, föl-emeltem a másikat. Ime! újabb meglepetés várt. A benne kinyújtózva fekvő egén senki

Szege habzirja felett, a jelen szenvedéseinek keresztje mellett, a jövődönék nagy kérdőjele is emelkedik.

E kérdőjele nemzetünk már adott feleletet, midőn a szegedi katasztrófa híre nyomában egyhangulag kitért ajkairól a kiáltás: „Szege nek élni kell! Szege nek nem szabad elveszni!”

E kiáltással a magyar nemzet isten és világ előtt fogadást tőn, hogy új, szebb életre fogja Szegetet kiszóítani hullámsírjából; miként az irás szerint Lázárt kiszóitá koporsójából az, a ki mondá: „Én vagyok a feltámadás és az élet.”

Es ama kérdőjele hasonló választ adott a szerencsétlenség terjedelme felől személyes meggyőződést szerezni sietett Urakodó is, a mint könyöz szemekkel széttekintett az iszonyu pusztulás romokkal tömött ársíkján.

A mi szívből jő, az szívre hat. Én, ki nem hódolok önk kiralya hatalmának s ki a bibofényt indifferens látványnak tartom, a tisztelet adójával hajlok meg azon látvány előtt, midőn a király szemében az emberi részvét könnye ragyog.

Legyen e könny Szege feltámadásának forrása egy szebb életre... És az engesztelődésnek egy fényugrává lehet a multak emlékének sötétsége felé...

Most már a törvényhozáson és kormányon asor, hogy a nemzet s a király összhangzó fogadásának igyeje eleterős testté legyen.

A kormánytól biztosítást vettek önk a képviselők házában, hogy Szege nek hamvából új, szebb életre felemelkedését „törékvés tárgyanak” ismeri.

A király akarja, az áldozatkész nemzet odabenn, a rokonszenves részvét idekűn elvárják, hogy ez nemcsak „törékvés tárgya”, hanem tény legyen.

A miniszterelnök erre Szege nek becsületszavát adta.

Hát ezek biztató, vigasztaló jelenségek. Bátorságra, erélyre, bizalomra lelkesít aztán Kossuth s végre Szege nek péhez fordul: „Hanem a mi Szege nek újból alkotását illeti: bármint s mennyit tegyen is a királyi hatalom által támogatott nemzet Szege javára, ez csak segítség lehet az alkotásnál, de nem maga az alkotás. Ennek nagy munkájában az orszárlánrészt mindenesetre Szege népének csüggedetlen erélyre vár.

Lázárt ki lehet, Lázárt ki kellend hívní koporsójából; a nemzet lehelletével bele kellend lövelni dermedt tagjába az életet; fel kellend oldani tehetetlenség kötelekeit, hogy mozdulhasson; de végre is Lázárnak magának kell kiemelkedni a koporsóból.”

Országgyűlés.

A képviselőház szombati ülésén, valamint ugyanazon napu a főrendi házában is nyilatkozott Tiszta K. miniszterelnök a szegedi szerencsétlenség ügyében, amott Hely Ignátz, emitt Majláth György interpellációjára.

Jelzé, hogy a vízvezetési munkálatok rövid időn meg fognak kezdeni s e tekintetben folynak az előmunkálatok. A halottak száma eddig 41, felő azonban, hogy az össze-

omlott házak szétszedésekor ezek száma jelentékeny fog szaporodni. A begyűlt és begyűlendő összegekből a szűkölködők napi szükségletei fedezetnek, hogy azonban az adakozások czélszerűen kiosztassanak, ennek ideje akkor lesz, ha az illetők hazatérnek, midőn majd e czélból egy vegyes bizottság fog alakittatni. Egyébiránt a kormány még az ünnepek előtt részletes jelentést tesz e tárgyban.

A választ az országgyűlés mindkét házában közönnel vették tudomásul.

A képviselőházban ezenkívül a kérvények tárgyalattak. Jelentékenyebb vita csak Budapest főváros közönség nek kérvényéről fejlődött ki, melyben a 3-ad fokú hatáskört iparügyekben a közigazgatási bizottságra átruházó miniszteri leiratot hatályon kívül helyezett tetni kéri.

Hosszabb vita után a ház Tisza Kálmán miniszterelnöknek következő indítványát fogadta el:

„A miniszter fenthivatkozott leirata a törvényvel megegyezvén, kifogás alá nem eshetik; tekintettel azonban az ügy fontosságára, a kérvény a miniszteriumnak kiadatik, hogy az ipar rendezéséről és a közigazgatási bizottságok hatásköréről szóló törvényekkel az illetékesekre vonatkozó egyes szakaszait bíráljat alá vévén, a szükségesnek mutatkozandó változtatások iránt javaslatot terjesszen elő.”

Az ügyvédi kamara közgyűlése.

— Márcz. 30. —

A debreczeni ügyvédi kamara vasárnap tartotta rendes évi közgyűlést. Számos tagjai közül csak igen kevesen érdekeltek magukat megjelenésük által, holott épen ezen közgyűlésen tárgyalattott igazságügyminisiter felhívására az ügyvédi-rendtartást tárgyzó törvény változtatására czélzó javaslat.

Ezen terjedelmes javaslatnak, mit a választmány terjesztett elő, megvitátása némi módosításokkal előadattártn, az igazságügyminiszterhez felterjesztetni rendeltetett.

Az évi jelentés szövege szinte megállapított, mely hasonlóul a miniszterhez felküldetik.

A mult évi számadás felülvizsgálatán, a pénztárnok elismerés mellett a további kötelezettség alul felmentetett.

A f. évi költség-előirányzat megállapított. E szerint a tagsági illeték az eddigi maradt, mivel oly nagy hátrányban vannak különösen a vidéki tagok, hogy az eddigi illeték leszállítható egyáltalában nem vala.

Végül a választmány megbizottat, hogy „a kisebb polgári peres eljárás”-ra vonatkozó bizottmányi javaslatot saját belátása szerint megállapírván terjessze fel az igazságügyminiszterhez.

A debreczeni takarékpénztár közgyűlése.

A debreczeni takarékpénztár tegnap d. e. tartotta félévi közgyűlést a nagytanácssteremben. Felolvastattott elsősben is az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése, mely helybenhagyást nyervén, a felmentés mindkettőnek megadották. Az 1878 évről beterjesztett számadás szerint a nyereség ez évben 35,577 ft 91 kr-ra ment, az egylet vagyona 1878. december végén 2,335,534 ft 73 kr-t tett. A nyereség felosztására vonatkozó javaslat, az adakozási összeg kivételével, helybenhagyott.

A gyűlés ez utóbbi pontot illetőleg, tekintetbe véve az ezen javaslat elkészítése óta

bitott 80,000 dollár elbrablására előre kigondolt tervek. A vörös szemű ember eleven volt s egy pillanatil sem kétkedtem, hogy a másik koporsó birtokosa sem volt holttabb, mint ő. Letérdeltem s fülemet a koporsó oldalához tartva, igen élénk lélekzést hallottam.

Eszembe jutott az is, hogy az utitárs, ki a vonat egy kocsjába ül, a máhás kocsiába volt lépendő Redwoodnál, állitóltag azért, hogy megtekintse a holttesteket. A három ember tehát meggyilkolásomat tervezte, miután a vonat elhagyndja ez utóbbi állomást, s a pénzeszláda kirablását a következő állomás előtt.

Még csak egy megállapodás volt Redwoodig s tíz perc múlva ott leszálltunk. Nem lehetett haboznom. Gyors és erélyes test menthetett csak meg. Tervem csakhamar kész volt. Oly gyorsan, a mit csak lehetett, ráhanytam egy rakás súlyos ládat a két koporsóra s ekkor szabadon lélegzettem; meg voltam mentve! Alig voltam e munkával készen, midőn berobogtunk az állomásra.

Rögtön előhíttam több hivatalnokot s elmondtam röviden a történeteket. Legelőször is azon emberről gondoskodtunk, a ki a másik kocsiában utazott; erősen tiltakozott eljárásunk ellen, azonban ez nem sokat használt; csakhamar bilincsbe verve és biztonságba helyezve volt. Aztán a két állitóltag holttestére került a sor. Könnyű munka volt őket hatalmunkba keríteni; nem tudták magokat védeni.

A három gázeber tetőtől talpig fel volt fegyverkezve. Vasra verve és kelő fedezet mellett Redwood grófásába vitettek, hol átadtattak a büntető igazságnak.

Francziából: Gy. J.

„Debreczeni Ellenőr“-tarczája.

A vörös szemű ember.

(Vége.)

— Furcsa egyéniség, mondám az úgynöknek.

— Kissé bizarr valóban, válaszolá az.

Szeretném tudni, vajjon hallotta-e, a mit a pénzküldeményről mondtunk? kérdém.

— Elég beszéletes arca van.

— Igen, viszonám; de nekem mégsem megy ki fejemből, hogy ezen ember ki akarta hallgatni társalgásunkat, midőn én észrevettem.

— Bizonyos ön abban? kérdé az úgynök hévvel.

— Teljesen bizonyos nem vagyok, válaszoltam; de biztosíthatom önt, hogy ugy tűnt fel.

— Talán elmehetne ön a táviradhivatalba s megtudakolhatná azon sürgöny tartalmát, melyet amaz ember küldött mondá az úgynök.

A. szót nyomban érte a tett. Siettem a táviradhivatalba s abban a pillanatban léptem oda be, a mint azon ember kijött. Nem látszott felismerni, vagy legalább nem nézett rám s én hasonlóképp legokosabbnak véltem nem venni észre.

— Az az ember, ki most távozik, adott fel egy sürgönyt Greenboroughba? kérdém a hivatalnokot, miután az ajtó betettettem magam után.

— Igen, de miért e kérdés?

— Ó, egyszerűen csak kíváncsiságból válaszoltam. Valami fontos sürgöny volt ez?

Nekünk azt állította, hogy a sürgöny testvé-

háznak több városára bekövetkezett berzasztó árvízveszély...

Az igazgatósági tagok Komlóssy Imre az egyet volt derék vezérigazgatója kivételével...

Szegedről.

A még megmaradt szőlő bázak összeomlásától is félnek...

A Károly-utca sarkán lévő Tarry-féle emeletes házban ma veszedelmes sűppedések születtek...

Ugyancsak a Szeg. Napló közli a menekültek statisztikáját...

A pestis Oroszországban.

Dr. Kiemann e hó 27-kéről sürgönyzi Wotjanakból...

A német birodalmi egészségügyi hivatal úgy vélekedik...

Külföld.

Kelet-Rumélia megszállásában még sem bizonyos...

Az olasz király Passanante halálát követően elhathozzák...

A francia gazdasági egyetemen küldött 28-an...

Napi hírek.

Előfizetőknek! Jelen évnyevén a mai nappal letelven...

missionarius buzgón működött) 24 frt. Továbbá elhatározott...

A szegedi ref. lelkesek és az egyházi épületek nagy része is összeomlott...

Két szegény árvízárvasult szegedi család tartózkodik városunkban...

Az a Bika? egy ablakot bevágta, mely hősterte természetesen nem maradt meg...

A király és a cigány. Királyunk elé, Szegeden léte akadémával...

Návy Tamás Csanád megye főispánja meghit.

ben mindenki mindvégig a colonne-ok sorában volt feltalálható...

A tavaszi orsz. vásár közeledik. Apr. 10.-11.-én (csütörtök, péntek) lesz a jubvársár...

Családi dráma. Egyik a másik vérből való vér, csontjából való csont...

Peterfia végig bucskáz. lehetne az ismert népdalt módosítva énekelni...

Két cigány fogatot be tegnap a rendőrség aita, a miert a csicsogónál több asszonyt döngtetett.

Hadzi Loja. a bosnyák fölkelés hírhedt vezérének sérült lábait...

Rudolf trónörökös és az oroszok. A napokban a Prágában időző trónörökös látogatásával...

hoz kerülnek másnap s ez szomorítja őt el. A trónörökös tudakolta az oroszok nevét...

Debreczeni színház.

(-y) Szombaton márcz. 29-én „A lowoodi árva” cz. dráma adatott...

Felolvasó szerkesztő: Kutasi Imre. Főszerkesztő: Vértési Arnold.

Nyitltér. Pályázat.

A debreczeni izraelita statusquo hitközségnek 400-500 frt fizetés és a szokásos mellékjellemmel...

Gratz Gyula, főletéteménye Bécs, VI. Mariahilferstrasse 79. Jacobi T. aranyér elleni növény-likőre...

Gyors és biztos SEGÉLYT! eredményezték a Hoff János-féle malátá gyogypapír készítmények...

S ó s - borszesz Bányárt Karolytól valódi minőségben, eredeti áron kapható Debreczenben...

PERGE ISTVÁN és ROZSLAY GÉZA gépészek N.-Váradról Tisztelettel ajánlják a n. é. gazdálkodó közönség figyelmébe...

Birtok eladás. Szathmarmegye, Fr. Körtevényes községben (vasúti állomást) egy 167 holdas birtok...

Ezen Moh-szörp Gyógyszernek legfőbb tulajdonsága az, hogy a leggyorsabb idő alatt a legnagyobb erőteljeségre...

S ó s - borszesz Bányárt Karolytól valódi minőségben, eredeti áron kapható Debreczenben...